

Peikon vuosi

SYYSKUU (kuukauden väri vihreä)

Kuusimetsä on hiljainen. Taustalla metsäkuva. Metsän ääniä. Paikalle tulee keiju.

Hyvin hiljaa, hyvin hiljaa

nyt kuuluu keijujen äänet

ne tanssivat taas läpi yön laulaen

läpi yön laulaen

Peikon syntymäpaikan ylle putoaa keijupölyä. Siili, jänis ja orava tulevat omien laulujensa myötä paikalle ihmettelemään kummallista kasaa metsässä ja arvelevat kuullessaan keijujen ääntä. kaikki eläimet ihmettelevät mitä kasan alla voi olla mutta eivät uskalla koskea siihen.

Ai jai jai, kastutaan, siiliäiti juoksee. Lapsiaan sukkelaan vie se kuusen luokse

Jänis istui maassa torkkuen, torkkuen, mikä sul on jänönen, kun et enään hyppele

hyppää pois, hyppää pois, hyppää pois

Kas kuusen latvassa oksien alla on pesä pienoinen oravalla

sen poikaset siinä ne leikkiä lyö ja pikku hampahin siementä syö

On siinä vehreä, vilpoinen katto ja naavoista lämpöinen lattiamatto

ja pikkuruikkuiset ikkunat ja vuoteena sammalet vihannat

Eläimet pyytävät lapsilta apua ja nämä ottavatkin kasasta vihreät suikaleet pois ja silloin kasan alta paljastuu peikko.

Runon ensimmäinen säkeistö (tähän tulee kuukausittain lisää säkeistöjä)

KEIJUJEN TAIKAPÖLYSTÄ SYNTYI PEIKKO

IKIVIHREÄN KUUSEN KAINALOSTA KUULUI HENKÄYS HEIKKO

Laulun ensimmäinen säkeistö (tähän tulee kuukausittain uusi säkeistö)

Tässäpä syntyi peikko, tinttan tanttan tallallei, tässäpä syntyi peikko, tässäpä syntyi peikko

Lopuksi leikitään lisää säkeistöjä leikkiin ja lapset saavat keksiä mitä peikko tahtoo.

Tuokio päättyy Peikkoäidin kehtolauluun, jolloin lapset makaavat lattialla `nukkumassa` ja aikuiset silittelevät heitä laulun ajan.